

kızı ve ikinci zevcesi Hundi Hatun'dan da Şah Hûban Hatice isminde bir kızı olmuştu. Buna ait vakıflar ise Bursa'da bulunuyordu. İbrâhim Paşa'nın Muhiddin Mehmed, Süleyman, İsâ ve Hüseyin isimlerinde dört oğlu daha vardı. Bunlardan Çelebi Sultan Mehmed'in kızı Selçuk Sultan'ın kızı Hanzâde Hanım Sultan'dan olan oğlu Muhyiddin Mehmed Çelebi babasının İstanbul'daki evkafına mütevellî tayin edilmişti.

İbrâhim Paşa'nın Hüseyin adındaki oğlunun da, Konya, Halep ve Diyarbakır beylerbeyliklerinde bulunduğuna ve 940'ta (1533-34) vefat ettiğine dair bazı bilgiler mevcuttur. İbrâhim Paşa'nın İsâ Çelebi adındaki oğlu ise medreseden yetişmiş, İstanbul'da Dâvud Paşa, daha sonra Edirne'de Üç Şerefeli medreselerine müderris tayin edilmiş, Filibe kadılığında bulunmuş, 1511'de Tâcizâde Câfer Çelebi yerine nişancı olmuştu. Yavuz Sultan Selim'in tahta çıkması üzerine bir ara nişancılık uhdesinde bulunduğu halde Anadolu kazaskerliğine getirildi. İsâ Çelebi'nin bu vazifeden ayrıldığı tarih bilinmemektedir. Ancak 28 Şubat 1514'ten önce sancak beyi olarak görev yaptığı anlaşılmaktadır. 1523'de ise Menteşe sancak beyiliğinden Halep sancak beyiliğine getirildi. 1527'den sonra Karaman ve Şam beylerbeyliği yaptı. Bu sırada Halep'teki bir ayaklanmayı şiddetle bastırması hakkında çeşitli şikâyetlere yol açtı ve bu sebeple Sivas beylerbeyiliğine gönderildi. Ancak Kanûnî Sultan Süleyman'ın vezîriâzamlarından Makbul İbrâhim Paşa'nın himaye ve desteği sayesinde tekrar Şam beylerbeyiliğine getirildi ve 1549'da ölümüne kadar bu görevde kaldı. Devrin kaynakları, onun tıp ilmi de dahil olmak üzere her türlü ilme vâkıf, faziletli bir insan olduğunu yazar.

İsâ Paşa'nın İbrâhim, Ahmed, Mehmed ve Halil adlı çocuklarından yalnız Halil Çelebi hakkında bilgi mevcuttur. Halil Çelebi 1508'de doğmuş ve medrese tahsili görüp mülâzım olduktan sonra dedesinin İstanbul'da Uzunçarşı'da bulunan medresesine müderris olmuştu. 1546'da İstanbul'da Atik Ali Paşa Medresesi'ne tayin edilmesine rağmen daha sonra bu meslekten ayrılarak ecadî gibi idarî ve askerî göreve geçti. Önce Maraş eyaleti defterdarı oldu, daha sonra sancak beyi olarak görev yaptı. 1558 Martında Afyonkarahisar sancak beyi idi ve aynı zamanda Şehzade Bayezid'in oğlu Orhan Çelebi'ye lalalık

yapıyordu. Fakat Şehzade Bayezid'in ve çocuklarının katli olayı üzerine bir müddet açıkta kaldı. Daha sonra Budin eyaleti defterdarlığına getirildi. Bir süre bu görevde kaldı, ardından bu vazifeden afını istediğinden 9 Eylül 1565 tarihli فرمانla görevine son verildi. İstanbul'a döndükten sonra 1570'te ölümüne kadar bu şehirde kaldı. Bu son vazifesi sırasında Budin eyaletinin on iki sancağının tahrir*ini yaptı. Düzenlediği ve Defter-i Halil adıyla anılan bu tahrir defteri Avusturya ile yapılan müzakerelerde esas alındı. Halil Bey'in Muhlîsî ve Defterî mahlasları ile yazdığı şiirleri de vardır.

BİBLİYOGRAFYA :

Ahmedî, *Dâstân ve Tevârîh-i Mülûk-i Âl-i Osmân* (Osmanlı Tarihleri içinde, nşr. N. Atsız), İstanbul 1949, s. 14, 36-37; Âşıkpaşazâde, *Târih*, s. 40; Şükrullah Çelebi, *Behcetü't-tevârîh* (Osmanlı Tarihleri içinde, Osmanlılar'la ilgili kısım, nşr. N. Atsız), İstanbul 1949, s. 55; Oruç b. Âdil, *Tevârîh-i Âl-i Osmân*, s. 20-22, 92-94; Neşrî, *Cihânnümâ* (Unat), I, 154, 190; Hoca Sâdeddin, *Tâcû't-tevârîh*, I, 69, 90, 321; Âli, *Künhü'l-ahbâr*, İstanbul 1277, V, 52; Hammer (Atâ Bey), II, 214; Gökbilgin, *Edirne ve Paşa Livası*, s. 100; İ. Hakkı Uzunçarşılı, *Çandarlı Vezir Ailesi*, Ankara 1986; a.mlf., "Çandarlı", *İA*, III, 351-357; Fr. Taeschner — P. Wittek, "Die Vezirfamilie der Çandarlızâde (14./15. Jhd.) und ihre Denkmäler", *Isl*, XVIII/1-2 (1927), s. 60-115; V. L. Ménage, "Djandarlı", *EF*² (Ing.), II, 444-445.

MÜNİR AKTEPE

ÇANDARLI ALİ PAŞA

(ö. 809/1406)

Osmanlı vezîriâzamı.

Kara Halil Hayreddin Paşa'nın büyük oğludur. Doğum yeri ve tarihi hakkında bilgi yoktur. Ancak medreseden yetiştiği ve ilmiye sınıfına intisap ederek 788 (1386) yılından önce kazaskerlik görevinde bulunduğu bilinmektedir.

I. Murad'ın Karamanoğlu Alâeddin Bey üzerine sefer hazırlığı sırasında vezirliğe getirildi ve onunla birlikte Rumeli'den hareket ederek Bursa'ya gitti. Fakat 1387'de babasının ölümü üzerine Serez'e dönerek cenazesini İznik'e nakletti ve defininden sonra tekrar Afyonkarahisar'da ordu ile birlikte bulunan Sultan I. Murad'a katıldı. Karamanoğulları'ndan barış için gelen elçiler onun mütalaası gereği reddedildikten sonra kendisinin de dahil bulunduğu Osmanlı ordusu Karaman kuvvetlerini yenerek Konya'yı muhasara altına aldı. Ancak

Bosna civarındaki yenilgi (Ploşnik Vak'ası) ve Balkanlar'da Osmanlılar aleyhine meydana gelen ittifak sonucu Sultan I. Murad kızı Melek Hatun'un da ricası üzerine Konya kuşatmasını kaldırdı. Bunun üzerine Ali Paşa padişahla birlikte Beyşehir üzerinden Bursa'ya geldi ve derhal Rumeli'ye geçti. Bu sırada Konya muhasarasına katılan Beylerbeyi Kara Timurtaş Paşa da vezir olduğu için iki vezirden birisi yani birinci vezir Ali Paşa "vezîriâzam" unvanını aldı.

I. Murad, Balkan ittifakına katılmak isteyen Bulgar Kralı Şişman'a karşı girişilecek harekât için vezîriâzamı Ali Paşa'yı görevlendirdi. Ali Paşa, önce 30.000 kişilik bir kuvvetle Aydos'un kuzeyindeki Nâdir Geçidi'nden Balkan dağlarını aşıp 1388 yılında Doğu Bulgaristan'a girdi ve batıya doğru ilerleyerek sırasıyla Pravadi, Şumnu, Tırnova ve daha sonra da Tuna boyundaki Silistre ile Rusçuk taraflarını ele geçirdi. Bunun üzerine Bulgar kralı barış istemek zorunda kaldı, yapılan antlaşma ile Bulgar Kralı Şişman'ın Osmanlılar aleyhindeki ittifaka girmesi dolayısıyla Bulgarlar'ın Kosova Meydan Savaşı'na katılması önlenildi.

Ali Paşa Kosova sahrasında toplanan diğer müttefik Haçlı kuvvetleri karşısında Osmanlı ordusunun merkezinde ve I. Murad'ın yanında yer aldı. Kaynakların verdiği bilgiye göre Ali Paşa, Allah'ın inâyetiyle azlığın çokluğa galebesine dair olan âyeti (el-Bakara 2/249) okuyarak padişahın mâneviyatını kuvvetlendirdiği gibi endişelerini de bertaraf etti. Bir ara bozulma alâmetleri gösteren Osmanlı ordusunun sol koluna Şehzade Bayezid ile birlikte yardıma koşarak bizzat savaşmak suretiyle Kosova Meydan Muharebesi'nin kazanılmasında önemli bir rol oynadı (10 Ağustos 1389).

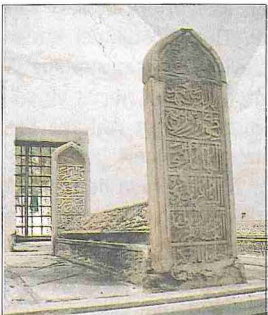
Bu savaşta Sultan Murad'ın şehid edilmesi üzerine yerine geçen oğlu Yıldırım Bayezid'in saltanatı süresince ona da vezîriâzamlık yaptı. 1391'de İstanbul muhasarasında bulundu, 1393'te Niğbolu Savaşı'nda Şehzade Emir Süleyman ile beraber Osmanlı kuvvetlerinin sağ kanadında yer aldı. Timur tehlikesi karşısında Bizans Devleti'nin Osmanlılar'la anlaşmasını sağladı. Kendi görüş ve savaş planları uygulanmayan Ankara Savaşı (1402) sonunda yenici ağası Hasan Ağa ve vezir Murad Paşa ile birlikte yanında Şehzade Süleyman Çelebi de olduğu halde savaş meydanından çekilerek Bursa'ya gitti. Buradan süratle Gemlik ve Marmara denizi yoluyla Ana-

ÇANDARLI ALİ PAŞA

doluhisarı üzerinden Doğu Trakya'ya geçti ve Emîr Süleyman Çelebi de yanında bulunduğu halde Edirne'ye geldi.

Şehzade Süleyman'ın Bizans imparatoru ile anlaşış Edirne'de padişahlığını ilân etmesinden sonra Ali Paşa yine vezîriâzam olarak onun yanında kaldı ve yeni hükümdarın Rumeli tarafında hâkimiyetini sağladı. Fetret Devri'nde Emîr Süleyman Çelebi ile beraber Anadolu'ya geçerek Bursa'ya girdi, ardından hile ile Ankara Kalesi'nin Emîr Süleyman tarafından zaptını sağladı. Kardeşler arasında mücadelelerin meydana geldiği bir sırada Karamanoğlu ile anlaşılan Çelebi Mehmed'e karşı Emîr Süleyman'a Ankara civarında çarpışması tavsiyesinde bulundu. Süleyman Çelebi'nin kuvvetleriyle bu yöreye geldiği ve Ankara Kalesi önünde savaş hazırlıklarına başladığı sırada 7 Receb 809 (18 Aralık 1406) günü vefat etti. Cenazesi İznik'e babası Kara Halil Hayreddin Paşa'nın türbesine defnedildi.

Ali Paşa'nın Bursa'da bir mescidi ile bir zâviyesi mevcut olup bunlara dair Zilhicce 796 (Ekim 1394) ve Receb 808 (Ocak 1406) tarihli iki de vakfiyesi vardır. Bütün kaynaklar onun âlim, değerli ve tedbirli bir vezir, teşkilâtçı iyi bir kumandan, kudretli bir devlet adamı, mâhir bir diplomat, yerine göre iyi bir siyasetçi, cömert, fakat dünya zevklerine de düşkün bir vezir olduğunu yazarlar. Yıldırım Bayezid devrindeki vezirliği sırasında kadılarının siciliden 7, hüccetten 25, nikâhtan 12, mirastan binde 20 akçe alması kanun haline gelmişti. Osmanlı Devleti'ndeki İç Oğlanları Ocağı ilk defa onun zamanında kuruldu. Merasim elbiselerinden ak kaftan üzerine kırmızı düğme takılması da yine onun buluşu idi. Timur'a karşı yapılan Ankara Savaşı'ndan önce "cerehor" adıyla Rumeli'den, hatta Bizans'tan ücretli asker toplama işi Ali Paşa'nın tavsiyesiyle ortaya çıktı ve daha sonra bir askerî teşkilât halini aldı.

Çandarlı
Ali Paşa'nın
Çandarlı
Türbesi
içindeki
sandukası -
İznik /
Bursa

BİBLİYOGRAFYA :

Aşıkpaşazâde, *Târih*, s. 67-78, 188; Neşri, *Cihannümâ* (Unat), I, 221 vd., 290-292, 330; II, 479; Hoca Sâdeddin, *Tâcü't-tevârîh*, I, 103, 105, 118, 148-149, 169, 235, 241-243; Âli, *Kühû'l-ahbâr*, İstanbul 1277, V, 74, 135, 158, 160; Hammer (Atâ Bey), I, 239, 286; II, 99-100; İ. Hakkı Uzunçarşılı, *Çandarlı Vezir Ailesi*, Ankara 1986, s. 31-45.

MÜNİR AKTEPE

ÇANDARLI HALİL PAŞA

(ö. 857/1453)

Osmanlı vezîriâzâmı.

Çandarlı İbrâhim Paşa'nın büyük oğlu olup babası gibi medreseden yetişti. Fakat kimlerden ders gördüğü ve ilk vazifelerini nerelerde yaptığı bilinmemektedir. Sultan I. Murad'ın kızı Üzer Hatun'un torunu Mehmed Bey'in Receb 829 (Mayıs 1426) tarihli vakfiyesine göre bu tarihte kazasker olarak görev yapıyordu. Daha sonra ailenin diğer fertleri gibi ilmiye sınıfından ayrıldı ve babasının ölümünden sonra kazaskerlikten vezîriâzamlığa getirildi. II. Murad'ın saltanatının sonuna kadar padişahın güvenini kazanmış biri olarak tam yetki ile vezîriâzamlık görevini yerine getirdi.

Osmanlı kuvvetlerinin Hermanşad ve Vasag'da Macar orduları kumandanı Jan Hünyad'a yenilmeleri ve ardından 13 Haziran 1444'te Edirne, 12 Temmuz 1444'te Segedin antlaşmalarının imzalanması sonucu II. Murad'ın saltanatı oğlu II. Mehmed'e bırakmasından sonra da görevini sürdürdü. Fakat çocuk denecek yaşta hükümdar olan II. Mehmed'in, devlet işlerinde lalası devşirme Zağanos Mehmed Paşa'nın tesiriyle hareket etmesi onu tedirgin etmeye başladı. Hemen harekete geçerek Bursa'ya çekilmiş bulunan II. Murad'a durumu anlattı. II. Mehmed'i Karamanoğulları'na ve Candaroğulları'na karşı düşmanca muameleye teşvik edenlerin cezalandırılmalarını sağladı.

Halil Paşa, Segedin Antlaşması'na rağmen papanın da gayretiyle Macarlar, Arnavutlar ve daha bazı Avrupa devletleriyle birlikte Eflak Prensi Mircea'nın da Osmanlılar aleyhinde harekete geçmesini fırsat bilerek II. Murad'ı başkumandan sıfatıyla Osmanlı ordusunun başına geçmek üzere davet ettirdi. Bursa'da bulunan II. Murad'ın, papalık ve müttefik donanmasının Çanakkale Boğazı'nı kapatmış olmasından dolayı İstanbul Boğazı'ndaki Anadoluhisarı önünden Ru-

meli tarafına geçmesini sağladı. Haçlılar'a karşı 11 Kasım 1444'te Varna'da vuku bulan savaş sırasında II. Mehmed ile birlikte Edirne'de kaldı. Varna Zaferi'nden sonra II. Murad'ın Edirne'ye gelmesi üzerine onun tekrar cülûsu için faaliyet gösterdi, hatta bir rivayete göre bunu başardı. Daha kuvvetli bir rivayete göre ise Varna Zaferi'nin ardından bir süre Edirne'de kalan Sultan Murad tekrar Manisa'ya çekildi. Halil Paşa, II. Murad'ı Edirne yangını (Mart 1444) ve bu olayın ardından meydana gelen yenileri isyanından sonra (bk. BUÇUKTEPE VAK'ASI) Edirne'ye çağırdı ve tahta geçmesini sağladı. Böylece II. Murad'ın ölümüne kadar (3 Şubat 1451) devleti yine eskisi gibi müdahalesiz bir şekilde idare etti. Mora'nın Türk hâkimiyetine geçmesi bu vezirliği dönemine rastlamakla beraber özellikle II. Kosova Savaşı'nda Eflak prensi olan Drakola'yı müttefiklerinden ayırarak padişahın bu zaferi kazanmasında politik bakımdan önemli rol oynadı.

II. Murad'ın ölümünden sonra Manisa'da bulunan Şehzade Mehmed'e haber gönderip kendisini Edirne'ye davet etti ve yeni padişahın saltanatı teslim almasına kadar arada geçen on altı gün zarfında devlet idaresini büyük bir yetkiyle yürüttü. Şehzade Mehmed'in Edirne'ye gelmesinden sonra ona biat ederek tekrar vezîriâzamlık makamında kalmayı başardı. Bu vezirliği döneminde Karamanoğlu İbrâhim Bey ile vuku bulan savaşlar neticesinde bir anlaşma imzalandı. Yine Macaristan saltanat naibi Jan Hünyad ile üç yıllık bir barış yapıldı. Sırp elçileriyle dostluk anlaşmaları yenilendi. Bizans sarayında bulunan Şehzade Orhan Çelebi'nin Rumeli tarafında serbest bırakılmaması için Bizans Devleti'ne karşı daha yumuşak bir siyaset takip

Çandarlı Kazasker Halil Paşa'nın bir vakfiye üzerindeki tasdik ve imzası (TSMA, nr. 7099)

